

DEN SNILLE STOREBROREN MIN

FORUT
Barneaksjonen

DEN SNILLE STOREBROREN MIN

Fortalt av Sivatas

Sujisan er 17 år. Han er storebroren min. Sujisan er ikke en hvilken som helst storebror. Han er verdens beste og snilleste storebror.

Jeg har fem brødre, og Sujisan er den eldste. Han går på skolen og vil gjerne bli lege. Jeg går i barnehagen, og forstår ingenting av det Sujisan driver med på skolen, men jeg har lyst til å bli som ham.

Selv om han har mye å gjøre med skolearbeidet, har han alltid tid til å høre på meg. Når jeg trenger hjelp til noe, er han der, og når jeg spør om han vil være med og leke, sier han alltid ja.

En dag hadde jeg lyst til å dra på stranda. Sujisan satte meg på sykkelen sin, og så dro vi dit sammen. Det var ganske store bølger, og vi måtte passe oss så vi ikke ble tatt av dem. Likevel lekte vi med vannet som skyllet innover land. Det var moro å løpe fra bølgene når de slo innover stranda.

Vi hadde tatt med oss ei cricketkølle og en ball. Cricket er et veldig populært spill her på Sri Lanka. Flere andre barn som var på stranda ville være med og spille. Jeg syntes det var vanskelig å treffe ballen når den ble kastet mot meg. Heldigvis var Sujisan der og hjalp meg. Han forklarte hvordan jeg skulle holde cricketkølla for at jeg lettere skulle treffe ballen. Han stilte seg bak meg, og så slo vi ballen sammen.

Da jeg hadde løpt fra bølgene og spilt cricket en god stund, ble jeg både varm og tørst. Jeg hadde mest lyst på en is. Det var en liten kiosk der som solgte iskrem. Sujisan kjente etter i lommene sine om han hadde noen penger. Han hadde sikkert også lyst på en is, for det er ikke ofte vi kan bruke penger på det. Sujisan hadde bare nok penger til å kjøpe én is, men han ble ikke lei seg for det, og dere kan jo gjette hvem som fikk den isen....

Så satte han meg på sykkelen sin og trakket hjemover, mens jeg satt bakpå og koste meg med ispinnen.

